

[Bernhard Baunsgaard.]

imidlertid ikke senere tale om at foretage en regulering. Det offentlige tilskud er udbetalt, og der vil ikke blive tale om en tilbagebetaling, såfremt der da ikke foreligger svigagtige opgivelser.

Misforholdet — offentlige tilskud til familier, hvis økonomiske omstændigheder, når der foretages en samlet vurdering, ikke på nogen vis gør et tilskud forståeligt — er så hyppigt forekommende, at der må ske en ændring. Fortsætter misforholdet, vil hele vort sociale system komme i alvorlig fare.

Hertil kommer, at det offentlige nu er begyndt at gennemføre besparelser på de offentlige udgiftsbudgetter. Besparelserne er efter vor mening nødvendige, og det radikale venstre har stillet flere forslag herom, men når der skal spares, må det være rimeligt at begynde med at spare på de områder, hvor alle — i hvert fald efter en gennemtænkning af problemerne — må erkende, at besparelser ikke alene er rimelige, men også vil medføre, at de love, det drejer sig om, netop gennem besparelser kommer til at virke i bedre overensstemmelse med de hensigter, der lå bag, da lovene blev gennemført. I dette tilfælde vil besparelserne således sikre, at de indkomstafhængige tilskud kun gives til borgere, hvis økonomiske forhold gør det rimeligt, at andre borgere gennem skatter støtter dem.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

På Danmarks kommunistiske partis vegne skal jeg herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ekspropriation og efterfølgende statsdrift af forsikringsvirksomhed, idet jeg henviser til de ledsagende bemærkninger.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af Henning Jensen (S) til justitsministeren (13. februar 1975):

„Vil ministeren tage initiativ til at undersøge avispåstande om, at adskillige asiatiske adoptivbørn anbringes på danske institutioner, samt kontakte de sydkoreanske myndigheder med henblik på, at de bebudede skærpede regler for adoptioner ikke tages i

anvendelse over for danske adoptivforældre?“
(Spm. nr. 9.).

Begrundelse.

Det har vakt stor uro og bekymring blandt adoptivforældre samt de mange, der venter på at blive det, at visse danske aviser har påstået, at op imod 50 pct. af adoptivbørn til Skandinavien ender på institutioner.

Dette har ført til, at de sydkoreanske myndigheder har berammet en skærpelse af adoptionsbestemmelserne, som bl. a. betyder, at kommende adoptivforældre selv må rejse til Sydkorea og hente deres adoptivbarn. Det betyder en udgift på mellem 30.000 og 50.000 kr. — en udgift, de færreste kan magte. Det er derfor den almindelige opfattelse, at der bør foretages en officiel undersøgelse af ovennævnte påstande, og resultatet af undersøgelsen bør drages ind i eventuelle forhandlinger med den sydkoreanske regering.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (20. februar 1975):

Spørgsmålet om bortadoption af sydkoreanske børn til adoptionssøgende i Danmark, Norge og Sverige har gennem den sidste måneds tid været genstand for omtale i pressen i anledning af forlydender om, at de sydkoreanske myndigheder med virkning fra den 1. januar 1975 skulle have besluttet at skærpe reglerne for nordiske statsborgeres adoption af disse børn.

På baggrund af en anmodning fra de danske adoptionsformidlende organisationer „Adoption Center“, „Glemte børn“ og „Terre des Hommes“, anmodede justitsministeriet den 24. januar 1975 udenrigsministeriet, som ikke havde modtaget nogen officiel henvendelse fra de sydkoreanske myndigheder om sagen, om officielt at søge afklaret mulighederne og betingelserne for formidling af sydkoreanske børn til adoption i Danmark efter den 1. januar 1975.

Justitsministeriet redegjorde samme dag i en pressemeddelelse for henvendelsen til udenrigsministeriet.

Ved henvendelse fra den danske repræsentation i Sydkorea til de sydkoreanske myndigheder er det herefter blevet bekræft-